

Ето повърхностната картина на злините които особено сж се появили въ наше време и които сж въ разни стъпени закачали много души. Тъзи злини като да сж намалявали и утихнали отъ нѣколко години насамъ; обаче, не трѣбва да се мамимъ, равнодушието не е противно на съмнѣнието, то е слѣдствие на съмнѣнието. Трѣската не е животъ, но и сънливостъта не е: или по добръ, тѣзи трѣска на мисълъта и страстьта, която вълнуваше душитѣ въ първата половина на настоящий вѣкъ, се замѣсти отъ една друга по дебелашка и не по малко опасна трѣска: трѣската на материалността и лудостъта къмъ дебелашкитѣ похоти.

Да видимъ сега влиянието което тѣзи разни злини сж упражнили върху семейството въ наше време и това което сж притурили при естественнитѣ искушения които всякога сж съществували въ човѣческото сърдце.

Както всичко друго, така и семейството не е било почитано отъ духътъ на съмнѣнието. Той го е нападналъ въ религиозната, обществената и нравствената му святостъ, като го е направилъ едно произволно съгласие, едно свободно и въображаемо родство. Нѣма съмнѣние, че тѣзи лжжеждърствування (софизми), прѣдставени въ всичката имъ голота, не сж направили много послѣдователи: не е систематическото и обмисленното съмнѣние което е принесло повечето злини на семейството. Тѣзи коварни разсѣждения, тѣзи дебелашки нападения и нелѣпитѣ системи които сж слѣдствие отъ тѣхъ, сж противни на естественний нагонъ, на простий разумъ и на прѣдразсѣждкътъ, та не можгъ да на-